

ДО 100-РІЧЧЯ О. П. МЧЕДЛОВА-ПЕТРОСЯНА

МЧЕДЛОВ-ПЕТРОСЯН Отар Петрович (3.10.1917– 3.10.1997)

завідувач кафедри будівельних матеріалів ХІПТу
у 1955–1976 рр.,

доктор технічних наук, професор,
член-кореспондент Академії наук Грузії,
лауреат Державної премії України
в галузі науки і техніки,
лауреат премії Академії наук СРСР
ім. академіка М. С. Курнакова,
заслужений діяч науки України,
заслужений винахідник України,
Почесний залізничник

3 жовтня 2017 р. виповнилось 100 років засновнику і першому та беззмінному протягом 21 року завідувачу кафедри будівельних матеріалів університету (тоді ще ХІПТу) Отару Петровичу Мчедлову-Петросяну – видатному вченому і педагогу ХХ століття, одному із основоположників радянської та української наукових шкіл фізичної хімії неорганічних будівельних матеріалів.

Основні дати життя та діяльності

О. П. Мчедлова-Петросяна:

- народився 3.10.1917 у м. Тбілісі, Грузія;

- 1926–28 – мешкав у Німеччині, досконало вивчив німецьку мову;

- 1935–40 – студент хіміко-технологічного факультету Грузинського політехнічного інституту, спеціальність – «Технологія силікатів»;

- 1941–47 – лаборант, аспірант, з 1946 – асистент кафедри технології силікатів і заступник декана хіміко-технологічного

факультету Грузинського політехнічного інституту;

- 1946 – захистив дисертацію на тему «Дослідження реакції сульфат барію + глинозем і одержання вогнетривкого цементу» в Грузинському політехнічному інституті та здобув науковий ступінь кандидата технічних наук за спеціальністю «Технологія силікатів»;

- 1947–52 – старший науковий співробітник лабораторії вогнетривів інституту металу та гірської справи Академії наук Грузинської РСР;

- 1952–76 – старший викладач, доцент, професор кафедри «Будівельні роботи та конструкції», з 1954 – завідувач кафедри «Будівельні матеріали» Харківського інституту інженерів залізничного транспорту ім. С. М. Кірова (ХІПТу);

- 1953 – захистив дисертацію на тему «Фізико-хімічні властивості серпентиніту та одержання в'язучих та вогнетривів на

його основі» в Інституті фізичної хімії Академії наук СРСР та здобув науковий ступінь доктора технічних наук за спеціальністю «Технологія силікатів»;

- 1957÷63 – член-кореспондент Академії будівництва та архітектури Української РСР (до її ліквідації);

- 1957 – організував лабораторію гідротехнічного бетону в науково-дослідному і проектному інституті УкрВОДГЕО;

- 1960 – організував лабораторію фізикохімії та корозії бетону в науково-дослідному та проектному інституті УкрВОДГЕО;

О. П. Мчедлов-Петросян (праворуч) з академіком П. О. Ребіндером (1959)

- 1962 – видавництвом «Госстройиздат» видано монографію «Термодинаміка силікатів» (у співавторстві з В. І. Бабушкіним і Г. М. Матвеевим, перевидано у 1965, 1972, 1986 рр.);

- 1964 – організував і очолив лабораторію фізико-хімічних досліджень у Державному всесоюзному інституті з проектних і науково-дослідних робіт «Південдіпроцемент» Міністерства промисловості будівельних матеріалів СРСР;

- 1965 – організував галузеву науково-дослідну лабораторію залізобетонних шпал

Міністерства шляхів сполучення СРСР в ХІПТі;

- 1965 – удостоєний почесного звання «Заслужений винахідник УРСР»;

- 1968 – учасник V Міжнародного конгресу з хімії цементу (м. Токіо);

- 1971 – видавництвом «Стройиздат» видано монографію «Хімія неорганічних будівельних матеріалів» (другу редакцію видано у 1988 р.);

- 1974 – Генеральний секретар VI Міжнародного конгресу з хімії цементу (м. Москва);

О. П. Мчедлов-Петросян з учнями в ХІТі у 1962 р.
Справа наліво стоять:
О. В. Ушеров-Маршак,
Д. О. Угінчус,
П. О. Мельниченко,
В. С. Софронов

- 1974 – обраний член-кореспондентом Академії наук Грузинської РСР;
- 1976–97 – завідувач кафедри, з 1991 – професор кафедри «Фізико-хімічна механіка і технологія бетону» Харківського інженерно-будівельного інституту (ХІБІ, в теперішній час ХНУБА);
- 1976 – організував та очолив навчально-науково-виробничий фізико-хімічний центр ХІБІ – Південдіпроцемент – Харківський домобудівний комбінат № 1;
- 1977 – організував та очолив галузеву науково-дослідну лабораторію розроблення та дослідження ефективних будівельних матеріалів Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР у ХІБІ;
- 1978 – удостоєний почесного звання «Заслужений діяч науки УРСР»;

- 1980 – Віце-президент наукового комітету VII Міжнародного конгресу з хімії цементу (м. Париж);
- 1985 – удостоєний премії Академії наук СРСР ім. академіка М. С. Курнакова за серію робіт «Термокінетичний аналіз неорганічних будівельних матеріалів»;
- 1986 – член оргкомітету VIII Міжнародного конгресу з хімії цементу (м. Ріо-де-Жанейро);
- 1993 – удостоєний Державної премії України за цикл робіт «Термодинамічні та термокінетичні основи будівельного матеріалознавства»;
- 1997 – видано збірник поезій О. П. Мchedlova-Петросяна «На ситах пам'яті».

О. П. Мchedlov-Петросяна – видатний учений зі світовим ім'ям, засновник великої наукової школи в галузі теорії і технології цементу і бетону. Він сформував і разом зі своїми численними учнями протягом усієї своєї діяльності розвивав виключно важливий і дотепер науковий напрямок – прикладання фізичної хімії до завдань матеріалознавства.

Основні напрямки наукової діяльності О. П. Мchedlova-Петросяна: теорія і методи будівельного матеріалознавства; термодинаміка та кінетика реакцій у

системах технічних силікатів; хімія та фізична хімія неорганічних будівельних матеріалів; фізико-хімічна механіка в'язучих речовин, матеріалів і виробів на їх основі; кероване структуроутворення в технології будівельних матеріалів та виробів; корозія бетону та протикорозійний захист будівельних конструкцій.

Творча спадщина О. П. Мchedlova-Петросяна – понад 500 наукових праць, у тому числі 12 монографій, 76 авторських свідоцтв і патентів. Монографія «Термодинаміка силікатів» (співавтори –

В. І. Бабушкін і Г. М. Матвеев) витримала 9 видань: 4 – російською (у 1962, 1965, 1972 і 1986 рр.), 3 – німецькою (у 1965, 1966 і 1985 рр.), по 1 – англійською (у 1985 р.) і китайською мовами.

О. П. Мchedlov-Петросян створив велику широко відому наукову школу. Він підготував 94 кандидати наук: Гогичева Х. І. (захистила дисертацію у 1953 р.), Бунаков О. Г. (1958), Бабушкін В. І. (1960), Воробйов Ю.Л., Говоров О. О. (1961), Латишев Ф. А. (1962), Філатов Л. Г., Дюженко М. Г. (1963), Софронов В. С., Мельниченко П. О., Салоп Г. А. (1964), Угінчус Д. О., Ушеров-Маршак О. В., Шифрін В. Б. (1965), Папкина Л. П., Мокрицька Л. П., Старосельський О. О., Сиренко П. А., Бершадський Ф. Г., Шевченко Л. П., Чернявський В. Л. (1966), Питерський А. М., Степаненко М. Г., Сидорович Я. Й., Ольховий Л. Г. (1967), Токарев М. С., Коган М. А., Ладигенський В.М., Улітіна Г.О., Вандоловський О.Г., Шеїн В.І., Зазімко В. Г., Жильцов В. П. (1968), Ситник Л.В., Холодний О.Г., Ольгінський О.Г. (1969), Бабиченко В. Я., Пługін А. М., Наконечний А. С. (1970), Подоба А. В., Меліхов В. І., Рифман Л. Б., Басдикян І. Х., Калениченко Л.М., Аргунова Л.І., Воляк П.М. Дмитрієв І. Б., Кириченко Д. В. (1971), Кузнецов С. Н. (1972), Наникошвілі В. Г., Лібенко Ю.П., Бородин В.К., Волков Є.І. (1973), Щоткіна Т. І., Подвигін О. І. (1974), Шматкова Р. І., Заворін Л. В., Кутах О. П., Сівцов О. П. (1975), Красулова Н. М., Петров О. А., Савенков В. В. (1976), Дубницький В. Ю., Валявський В. І. (1977), Муха А.Г. (1978), Сельник А.М., Спирін Ю.О., Селіванов І. І. (1980), Авалова Е. В., Гриньова І. В., Іманова О. М., Гусейнова І.А. (1981), Болдова Л. Г., Месрапян Н. В., Сапожнікова Н. І. (1982), Братчиков В. Г. (1983), Теленік С.С. (1984), Алексеєнко Л.Н., Боровська І. В., Ніколаєв А. П. (1985), Гасвий Ю. А. (1986), Ціак М. Я. (Польща, 1986), Серіков Я. А., Коробов А. І., Мелкадзе О. Ф., Виродов В. І. (1987), Теймурова С. Х. (1989), Єнч Ю. Г. (1990),

Свідерек К. (Польща, 1992), Соселія Д.Т. (1992), Бетрахмадов Р. В. (1993), Івасішина О.М. (1994), Дейсадзе К. Д. (1995).

Із учнів О. П. Мchedlov-Петросяна 17 стали докторами наук: Бабушкін В. І. (1972), Воронов В. Г. (1973), Фаталієв С. А., Угінчус Д. О. (1980), Зазімко В. Г. (1984), Старосельський О. О. (1984), Ушеров-Маршак О. В. (1985), Дюженко М. Г. (1986), Чернявський В. Л. (1988), Філатов Л. Г. (1989), Пługін А. М. (1989), Софронов В. С. (1992), Вандоловський О. Г. (1992), Ольгінський О. Г. (1994), Кутах О. П. (2008), Ціак М. Я. (Польща, 2010), Бабиченко В. Я. (2011).

Стали докторами наук представники вже й 2-го покоління учнів школи О. П. Мchedlov-Петросяна – Пługін А. А. (2005), Сопов В. П. (2013), Пługін Д. А. (2014), Костюк Т. О. (2015), Трикоз Л. В. (2015).

Учні О. П. Мchedlov-Петросяна розвинули важливі напрямки фізичної хімії будівельних матеріалів, деякі з них стали засновниками нових наукових напрямків і шкіл: хімічна термодинаміка одержання і корозії силікатних матеріалів (д.т.н., проф. Бабушкін В. І.); термокінетика твердіння мінеральних в'язучих (д.т.н., проф. Ушеров-Маршак О. В.); колоїдна хімія в'язучих, фізико-хімічна механіка бетонів і конструкцій із них (д.х.н., проф. Пługін А.М.); електрохімія корозії залізобетону (д.т.н., проф. Старосельський О. О.); корозія, адаптація, довговічність цементного бетону (д.т.н., проф. Чернявський В. Л.); явища у зонах контакту цементного каменю і заповнювачів (д.т.н., проф. Ольгінський О. Г.); самовільні деформації цементного каменю, безсадкові та розширні цемента (д.т.н., проф. Філатов Л. Г.); пресування цементних бетонів (д.т.н., проф. Вандоловський О. Г.); набризк цементних бетонів (д.т.н., проф. Дюженко М. Г.); просочення бетонів полімерами (д.т.н., проф. Угінчус Д. О.); виробництво теплоізоляційних матеріалів із кераміки та мінеральних розплавів (д.т.н., проф. Софронов В. С.).

Педагогічна діяльність О. П. Мchedlova-Петросяна була пов'язана в основному з ХПТом та ХІБІ-ХНУБА, сотні випускників яких пишаються тим, що слухали його лекції, пам'ятають його як надзвичайно цікаву людину і високоєрудованого педагога. Його науково-педагогічна діяльність високо була оцінена також і за кордоном. Він виступав з лекціями німецькою мовою перед студентами та аспірантами Дрезденського технічного університету, Веймарського та Котбуського будівельних інститутів, Ієнського університету (Німеччина), а також Краківської гірничо-металургійної академії (Польща), університетів

Угорщини, Франції, Бразилії. У 1996 р. О. П. Мchedlovу-Петросяну було присвоєно звання професора фонду Сороса.

Крім наукової і педагогічної діяльності, Отар Петрович захоплювався поезією, сам писав вірші, у 1959 р. був представлений Анні Ахматовій, читав їй свої вірші. Захоплювався також філателією.

У теперішній час учні Отара Петровича та учні його учнів продовжують його справу.

Для підготування цього матеріалу застосовано джерела [1–5], архівні матеріали кафедри БМКС, спогади учнів О. П. Мchedlova-Петросяна.

Список використаних джерел

1. Мchedlov-Петросян, О. П. На ситах памяти [Текст] / О. П. Мchedlov-Петросян. – Харьков: Фолио, 1997. – 57 с.
2. Неслучайное [Текст]: стихи и эпиграммы из А. В. Ушерова-Маршака. – Харьков, 1997. – 43 с.
3. Ушеров-Маршак, А. В. Феномен Отара Петровича [Текст] / А. В. Ушеров-Маршак // Физико-химические проблемы строительного материаловедения: материалы научных чтений, посвященных памяти О.П. Мchedlova-Петросяна. – Харьков: ХГТУСА, 1998. – С. 3-6.
4. Мchedlov-Петросян, Н. О. Отар Петрович Мchedlov-Петросян (Краткий очерк профессиональной деятельности) [Текст] / Н. О. Мchedlov-Петросян // Науковий вісник будівництва. – Харків: ХДТУБА; ХОТВ АБУ, 2007. – С.6–11.
5. Ушеров-Маршак, А. Мои бетонные университеты. Записки технолога [Текст] / А. Ушеров-Маршак. – Харьков: Форт, 2013. – 144 с.

*Почесний професор УкрДУЗТ,
лауреат Державної премії України
в галузі науки і техніки,
д.х.н., проф. А. М. Плуґін*

*Зав. кафедри будівельних матеріалів,
конструкцій та споруд УкрДУЗТ,
д.т.н., проф. А. А. Плуґін*

Уже себя не мыслю я без Харькова
В любимой и большой моей стране,
И шумного, и пыльного, и жаркого,
Но близкого и дорогого мне.

Здесь замыслы мои пришли к свершению,
Здесь я учил и научился жить.
И здесь меня проверили сомнения,
К чему стремиться и кого любить.

И если величавей и красивее
Есть города, и в них бывать я рад,
Ты, сделавший мудрее и счастливее
Меня, мне дорог точно старший брат.

О. П. Мchedлов-Петросян

Украины и Грузии сын,
Патриарх ты давно по праву.
Я не украинец и не грузин,
Но знаю тебя на славу.

В науке ты – словно икона
И нет тебя, вроде, святых.
Так надо ж – суметь из бетона
Слепить почти сотню детей!

А. В. Ушеров-Маршак